

СЕКЦІЯ 5

ПРИКЛАДНІ АСПЕКТИ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

УДК: 378.4:[004.7:316.77]

Білик Михайло Романович

(наук. керівник – канд. екон. наук, доцент Прігунов О. В.)

Донецький національний університет імені Василя Стуса, м. Вінниця

ІНФОРМАЦІЙНИЙ СУПРОВІД НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Анотація. Розглянуто основні підходи до інформаційного забезпечення навчального процесу в закладах вищої освіти. Визначено ключові компоненти інформаційного супроводу та проаналізовано вплив принципів Болонського процесу на організацію освітньої інформації. Особливу увагу приділено інформаційним потребам студентів в умовах кредитно-модульної системи та необхідності інтеграції розрізнених ресурсів у єдине інформаційне середовище.

Ключові слова: інформаційне забезпечення, цифровізація освіти, Болонський процес, кредитно-модульна система, інформаційні потреби студентів.

На сучасному етапі розвитку вища освіта в Україні функціонує в умовах активної *цифровізації*. Інформація відіграє важливу роль у навчальному процесі та значною мірою впливає на його організацію і результативність. У зв'язку з цим *інформаційне забезпечення* навчальної діяльності набуває важливого значення, оскільки визначає ефективність взаємодії між учасниками освітнього процесу, доступність навчальних матеріалів та прозорість оцінювання [1; 2].

Під інформаційним забезпеченням навчальної діяльності доцільно розуміти сукупність інформаційних ресурсів, програмно-технічних засобів та організаційних рішень, що забезпечують доступ до необхідної інформації для студентів і викладачів. Його основною метою є створення *єдиного інформаційно-освітнього середовища*, яке забезпечує зручність користування та підтримує ефективну організацію навчального процесу [3].

Інформаційний супровід навчальної діяльності має комплексний характер і включає кілька взаємопов'язаних компонентів (рис. 1).

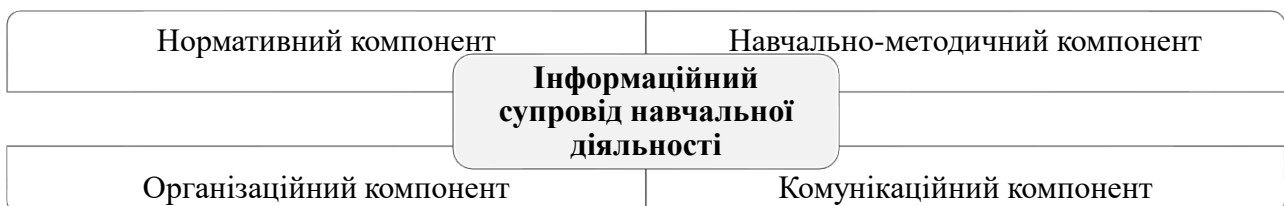

Рисунок 1 – Структура інформаційного супроводу навчальної діяльності

Нормативний компонент визначає основні правила організації навчального процесу у закладі вищої освіти. Він включає освітні програми, навчальні плани, силабуси дисциплін, а також інші документи, які регулюють навчання. Саме цей компонент задає загальні вимоги до змісту освіти, результатів навчання та оцінювання. Завдяки йому освітній процес має чітку структуру та здійснюється відповідно до встановлених стандартів [1].

XI Всеукраїнська наукова студентська конференція

«Інформаційні технології і системи в документознавчій сфері» (м. Вінниця, 09 квітня 2026 р.)

Навчально-методичний компонент охоплює всі матеріали, які використовуються під час навчання. Це підручники, навчальні посібники, методичні рекомендації, електронні курси, презентації та інші ресурси. Його основне значення полягає в тому, що він забезпечує студентів необхідною інформацією для засвоєння дисциплін. Якість цих матеріалів безпосередньо впливає на те, наскільки ефективно студенти опановують навчальний матеріал [4].

Організаційний компонент пов'язаний із плануванням і координацією навчального процесу. Він включає розклад занять, графіки консультацій, контрольні заходи, сесії, а також облік результатів навчання. Завдяки цьому компоненту забезпечується порядок у навчальному процесі та його безперервність протягом семестру.

Комунікаційний компонент забезпечує взаємодію між студентами, викладачами та адміністрацією. Він реалізується через різні цифрові засоби: освітні платформи, електронну пошту, месенджери та відеозв'язок. Його роль полягає у швидкому обміні інформацією, отриманні зворотного зв'язку та підтримці навчального процесу, особливо під час дистанційного навчання [5].

Важливою особливістю сучасного інформаційного забезпечення є його динамічний характер. На відміну від традиційних підходів, цифрові ресурси дають змогу оперативно оновлювати інформацію та забезпечують її *доступність* у будь-який час. Це особливо актуально в умовах швидких змін у змісті навчальних дисциплін та переходу до *змішаних форм навчання*.

Суттєвий вплив на організацію освітньої інформації мають *принципи Болонського процесу*. Запровадження кредитної системи (ECTS) передбачає чітке визначення навчального навантаження та результатів навчання для кожної дисципліни. Орієнтація на студента зумовлює необхідність забезпечення відкритості та доступності інформації про зміст курсів, критерії оцінювання та очікувані результати навчання. До того ж забезпечення академічної мобільності потребує уніфікації освітніх даних та їх відповідності *європейським стандартам* [6; 7].

В умовах *кредитно-модульної* системи навчання особливого значення набувають інформаційні потреби здобувачів освіти. Студенти потребують постійного доступу до актуальної інформації, зокрема:

- індивідуального розкладу занять з урахуванням вибіркового дисциплін;
- результатів навчання та поточного рейтингу;
- дедлайнів виконання завдань і графіків контролю;
- навчальних матеріалів та засобів комунікації з викладачами.

Водночас на практиці ця інформація часто розміщується у різних системах і сервісах. Наприклад, навчальні матеріали можуть бути доступні на платформі дистанційного навчання, розклад – на сайті закладу освіти, а результати навчання – в окремій електронній системі. Така розрізненість ускладнює доступ до інформації та знижує ефективність навчальної діяльності студентів.

У зв'язку з цим актуальним є питання інтеграції інформаційних ресурсів. Одним із можливих рішень є створення *єдиної інформаційної платформи* (рис. 2), яка об'єднуватиме всі основні сервіси та забезпечуватиме персоналізований доступ до інформації [3].

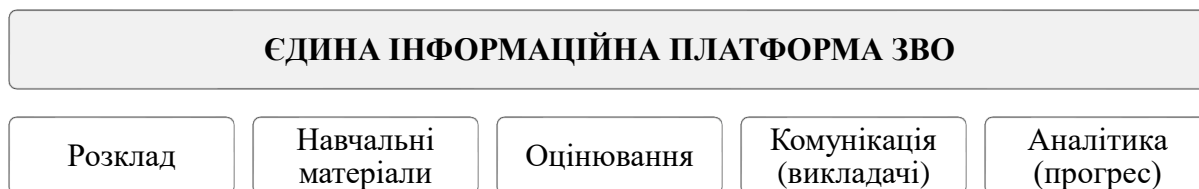

Рисунок 2 – Інтегрована інформаційна платформа ЗВО

Важливим також є впровадження інструментів моніторингу результатів навчання, що дають змогу студентам відстежувати власний прогрес у режимі реального часу.

Отже, інформаційне забезпечення навчальної діяльності є важливим елементом сучасної системи вищої освіти. Його ефективна організація сприяє підвищенню якості навчального процесу, спрощує доступ до інформації та створює умови для більш ефективної взаємодії між усіма учасниками освітнього середовища. Вирішення проблеми розрізненості інформаційних ресурсів є одним із ключових завдань подальшого розвитку цифрової освіти [4; 5].

Список використаних джерел

1. Про вищу освіту: Закон України від 01.07.2014 № 1556-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18> (дата звернення: 13.03.2026).
2. Прігунов О. В., Яворська Ю. Л. Інноваційні підходи та інформаційні технології в організаційному забезпеченні освітньої діяльності. *Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія*. 2023. № 4. С. 146–155. DOI: <https://doi.org/10.32461/2409-9805.4.2023.294098>
3. Морзе Н. В., Глазунова О. Г. Інформаційні системи та технології в освіті. Київ: НПУ імені М. П. Драгоманова, 2019. 256 с.
4. Bates T. *Teaching in a Digital Age: Guidelines for Designing Teaching and Learning*. Vancouver: BCcampus, 2019. 548 p.
5. Digital Education Action Plan 2021–2027: Resetting education and training for the digital age / European Commission. Brussels, 2020. URL: <https://education.ec.europa.eu> (дата звернення: 13.04.2026).
6. European Higher Education Area (EHEA). Bologna Process. URL: <https://www.ehea.info> (дата звернення: 13.03.2026).
7. ECTS Users' Guide 2015. Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2015. 97 p.

УДК: 004:35

Васильчук Дарія Валеріївна

(наук. керівник – ст. викладач Бабенко Ж. В.)

Рівненський державний гуманітарний університет, м. Рівне

ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ У ПРОЦЕСИ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ (на прикладі застосунку «Дія»)

Анотація. Досліджено трансформацію інформаційної діяльності та електронного документообігу під впливом цифрових інновацій на прикладі застосунку «Дія». Розкрито зміну сутності документа, особливості управління даними та перспективи розвитку цифрових інформаційних систем.

XI Всеукраїнська наукова студентська конференція

«Інформаційні технології і системи в документознавчій сфері» (м. Вінниця, 09 квітня 2026 р.)